

RSZ. SZÉCHÉNYI
KÖNYVTÁR

A Társaság

Cséry Ida.

Halász műterem felvétele.

Ára 5 korona.

Kolzer

női divat- és szőrmeáruháza

IV., Kossuth Lajos-utca 9.

A BELVÁROSI SZINHÁZBAN

(Koronaherceg-utca 6.)

Minden este

SLOBODA: **Három csésze teá-ja** kerül előadásra.
Vigjáték 3 felvonásban.

„FOTÓ”
FÉNYKÉPÉSZETI
SZAKÜZLET BUDAPEST
RÁKÓCZI-UT 80.
NAGYBAN - KICSINYBEN.

Levélhívásra hazhoz jön meg-
venni aranyat, bril-
liánst, ezüst régiséget, zongorát
FRIVALDSZKY, VII., Dohány-u. 90.

MOZGÓKÉP - OTTHON Minden héten
felette érdekes
VI., Teréz-körút 28. változatos és
Telefon 144-98. sz. nívós műsor!

Old American külön-
gességek
őszi és téli egyszerű kalapokban.
Telefon Budapest, Belváros
169-97. IV., Egyetem-utca 3.

ZELIZYNE RÁDY ADÉL

NŐI DIVAT MŰTERME

TELEFON: JÓZSEF 34-67 :: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 13.

Veszünk JÓKAI összes műveit és más köny-
veket, könyvtárakat minden
nyelven, híres emberek kéziratát, 1848/49-es nyomtat-
ványokat, régi Pest és Buda látképeit, régi metszeteket,
festményeket, antik porcelán-tárgyakat, és mindennemű
régiségeket a legmagasabb áron.
NEMZETI ANTIQUARIUM könyv- és régiségek kereskedése.
BUDAPEST, Vilmos Császár-ut 54. Telefon 151-75.

Perzsaszőnyeget, régiséget

lelküismeretesen megbecsül és vásárol

Rosenstingl, Deák-tér 4. szám.

Telefon 676.

Maga lopta!

a pénzét,

hogy potom áron eladja ócska hanglemezeit.

Uj csere alkalom!

3 régi vagy törött lemezért egy jókarban lévő,
legsikerültebb hanglemezt ad

Hangszerotthon

FEKETE MIHÁLY

meszter

BUDAPEST, VIII., JÓZSEF-KÖRUT 9. SZ.

Legujabb felvételű „Columbia” hanglemezek legnagyobb raktára.

Schneider Rózi és Kató

Budapest, IV., Váci-u. 8., félemelet. / Telefon 94-35.

Utcai és estélyi ruhák, köpenyek, kosztümök,
bluzok és pongyolák állandó nagy választékban.

Kehrling K.

kelmefestő- és vegytisztító-gyár

III., Zsigmond-tér 10. Tel. 63-36.

Francia, német, angol,
olasz, nyelv-
tanfolyamok, gyors- és gépirás
a „Belvárosi” Szakiskolában.
Múzeum-körút 23-25. I. em.
Fűtött tantermek!

SZLOVÁK speciális
pedicure és manicure intézete.
IV. Türr István-u. 8. félemelet 4.
(Kristóf-tér sarok)
Ezelőtt 25 évig a Hercz- és Liget-
szanatoriumokban.

Gazdag választéku nyakkendők, kezelő-
gomb-készletek, selyem zsebkendők,
parfümök, sétabotok stb. uridivatárak

„Nyakkendőház”

IV., Kigó-u. 5. (Klotild-palota). V., Deák Ferenc-u. 14.

ZUCKER harisnyakötőde

Budapest, VIII., József-körút 78.

Legrövidebb időn belül készít harisnya-fejélést és talpalást, leg-
jobb külföldi anyagokból. **Allandóan raktáron:** saját készítményű
női-, férfi- és gyermekharisnyák.

Róka Gyula

 tánciskolája

Bp. IV. Calvin-tér 2.

Buchholz Nővérek
Kozmetikai intézete
Budapest, Király-u. 51. I. 9.

CENTRAL-PENSIO Budapest, VII.,
Rákóczi-ut 18.
Telefon: József 130-07. Egész télen
fűtés. Elsőrangú ellátás. Ebéd és
vacsora bejáró vendégeknek is.

LANDAU

 MŰVÉSZI

FÉNYKEPEK MŰTERME
Budapest, IV., Ferenc József-rak-
part 12. (Ferenc József-híd és Erzsé-
bet-híd között.) Telefon József 95-53

Dr. Rob. Greensill-téle szájjvíz

a legjobb a
száj és fogak
ápolására.

Kapható
minden
szaküzlet-
ben.

Főraktár:
DANKOVSKY
ISTVÁN
illatszergyár

Budapest, V., Erzsébet-tér 19. sz.

VII. ÉVFOLYAM
5. SZÁM

A Társaság

1920
JANUÁR 31

SZÉPIRODALMI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP

Előfizetési ár: Negyedévre K 50.—, félévre K 100.—, egész évre K 200.—, egyes szám K 5.—

Horthy Miklós beszédet mond a MOVE január 16-i országos gyűlésén.

A fővezérségen tisztelgő 48-as honvédek: gróf Szirmay István vörössapkás hadnagy és Sebő István közhuzár. Jelky Gyula felvétele.

Az ixogén-sugár.

Irta Endrődi Béla.

Regény.

Kell azért, mert tradíció s mert a hagyományok szentek, kell azért, mert romantikus, színes, szép és művészi a királyi udvar, mert tekintély, mert századok kovácsolták a korona pántját, — szóval kell, de a hatalma, az elnyomása, a gögje, a bűne — nem!

A vonat alagutba futott s a *nem* szó foszlánya soká visszhangzott a csattogó, fekete falak között.

— Nem! — folytatta Horsten, mikor napvilágra értek — a régi idők bűneinek nem szabad visszatérniök. Elhamvadt világok és eltűnt századok felgyülemlett vétkének patináját látja a nép ma a koronán és haragja sötétjében nem veszi észre a legendás fényt, mi elhalón tündököl a patina alatt. Az új hatalom, mi most felülkerekedett, éppugy visszaél mindennel, mint a régi. Az erélyes jószág, a becsület, a tisztesség és a munka századainak kell következni a tenger szenvedés után. És a boldogságnak, mely itt leng a föld felett, de aranyfelhőjét mindig szétszavarja az ember piszkos lehellete. Ezt a világot akarom megteremtetni Önnek, az ixogén-sugár hatalmával — Felségednek. Hallgat rám? Elfogadja az erőt, mit itt hordok, így is?

Horsten a halványfényű fémhengerre mutatott, mi az ölében pihent.

És II. Oktáv könnyes szemmel nyujtotta kezét a mérnök felé.

Megölelték egymást.

A vonat megállás nélkül haladt át Bergenen és fékezve ereszkedett alá a fővonal lejtős kanyarodóján. A bergeni állomás perronján két tiszt közömbösen be-

szelgetett egymással s az egyik feledékenyen emelte a sapkájához a kezét.

Oktáv mosolygott és viszonzta a köszöntést. Aztán feszülten figyeltek Horstennel előre.

— Nem állunk meg sehol? — kiáltotta egy női hang.

Theodóra deréig kihajolt a kocsiablakon és a kendőjével intett:

— Hahó! Nagyszerűen megy minden!

— Ne tréfáljon grófnő! — kiáltotta vissza Horsten.

Egy repülőgép kattogott elő a hegyek mögül és nyomon követte a vonatot. Majd lejjebb szállt és meggyorsította repülését.

— Ez már minket néz! — hallatszott Theodóra hangja.

— Vissza! — harsogta a király és a bolondos, kedves arc ijedten eltűnt a kocsiiban.

— Csak a vidéket néztem, — mondta a grófnő mentegetőzve a tiszteteknek.

Azok feszülten figyelték az elfutó dombokat, de mindenütt csend volt, a falvak békésen huzódtak meg a pálya mentén s az órházak mintha aludtak volna. Csak a sürgönydrótok zugtak, villanyszárnyon röpitve az állomások titkos jelentéseit a királyi vonatról.

— Ugy látszik, a főváros a tüzfészkek, — mondta a király.

Horsten nem válaszolt. Messzelátón nézte a pályát, mely nyilegyenesen futott végig a síkságon, mely a völgyön túl áradt szét szinte tündökölve a napsütésben. Kilométereken át egyenesen futott itt a vágány, kilométerekre el lehetett látni a pompás messzelátón. Horsten kis füstfelhőt vett észre a pálya látóhatárán.

— Lassan! — kiáltotta a mérnököknek.

A mozdony fékezett.

— A gazemberek! — mormogta Horsten s átadta a messzelátót a királynak.

Magányos, gazdátlanul utnak eresztett mozdony robogott szembe velük teljes gőzzel, irtózatossá iramban.

— Így akarnak kiszállítani a vonatból! — kiáltotta a király.

A vonat megállt, Theodóra és a tisztetek előre jöttek a mozdony mellé. A repülőgép figyelve nagy köröket vágott felettük a levegőben.

A távoli füstfelhő sötétén nagyobbodott, már jól ki lehetett venni a ziháló gőz-kolosszust, mely dübö-

BRITANNIA-SZÁLLÓ

VI. TERÉZ-KÖRUT 39.

télikert éttermében minden este

KIS KÓCZÉ muzsikál.

rögve száguldott feléjük. Mint egy megvadult bika fujt, sistergett, bömbölt.

Körülbelül ötszáz méternyire az álló vonattól kis cserjés barnállott a pálya mentén.

— A bokroknál elpusztítom — dünnyögte Horsten. Egy félpillanat alatt lemérte a távot és beállította a készüléket úgy, hogy a sugár három centiméterrel a sin felett seperjen el, nehogy a vágányok is elpusztuljanak. Akkor nem mehetnének tovább.

A mozdony repülve közeledett.

— A bokroknál vége! Vigyázz! — kiáltotta Horsten és elcsattantotta a gyújtóbillentyűt.

Szisszenve robbant ki a zöld fénycsik a fémhengerből és a cserjésnél nekivágódott a dühödten vágató szörny vas-mellének. A fény beleharapott a zsákmányba, méregzöld villanásában egy pillanatra élesen látszott minden parányi alkatrész, de mintha megtorpant volna a rohanó veszedelem. A kémény szinte okádtá a fekete füstöt, a dugattyuknál harsogva tört elő a sistergő gőz, — aztán kémény, dugattyu, kerék, az egész gép remegő, éles körvonala elhalványult s ijesztő csendben, némán szitált valami zölde porfelhő a sinek felett. A füst még ott gomolygott a levegőben, egy-egy gőzfoszlány még ott bujkált a cserjésben, mint valami eldobott fehér rongydarab, de a vasmozdony dühös tömege már békés, szürkés-zöld hamuban havazott a talpfákra.

Oktáv hörgött és Theodóra eltakarta az arcát..

Horsten nyugodtan intett. A vonat átsiklott a pusztulás helyén, hol néhány vasdarab hevert a sinek mellett: három centiméter magas kerék-darabkák.

Az ixogén-sugár halálosan pontos biztossággal végezte ki ellenségét.

Theodóra lelibbent az alig mozgó vonatról és felemelte az egyik vasdarabot.

Horsten segítette vissza a kocsira.

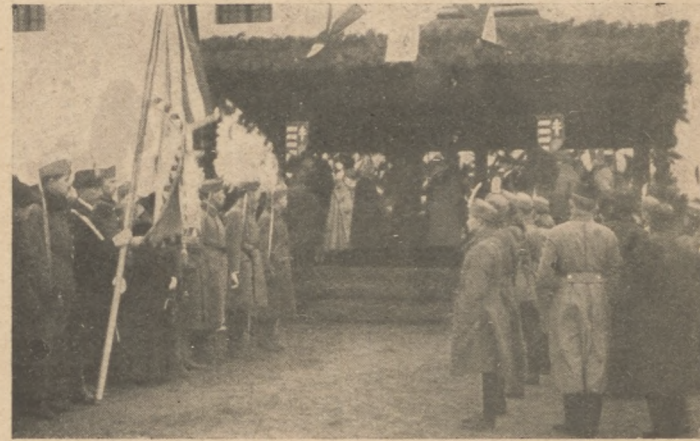
Ijedt bugással viharzott el előttük a repülőgép, mely ott kerengett a pillanatokig tartó harc felett.

— Azt hiszem, már nem lesz sok munkánk, — mondta nyugodtan Horsten a riadtan menekülő gépmadárta mutatva és gyöngéden megcsókolta a remegő kezét, mit a kocsihágcsóra szállva, valaki otffelejtett az övében..

XI.

A főváros és Bergen között féluton, egy szinte jelentéktelen állomásnál ontották ki magukból a vonatok a felfegyverzett emberrakományt. A pályát teljesen elzárták ezek a hosszú tehervonatok s az állomáson túl is roppant vagon-kigyók vesztegeltek nyílt vonalon. Az emberek csak leugráltak a kocsikról és a töltésről, aztán futólépésben rohantak át a mezőkön, hogy hosszú láncban fonják meg élő falból a kordont, mit a hazatérő Oktávnak nem kis munka lesz áttörhetni.

A dübörgő kocsisorok gyors egymásutánban érkeztek s az embertömegek káromkodva, egymást lökdösve tolokodtak és nyüzsögtek közöttük fejetlen össze-visszaságban. Itt-ott durva vitatkozás hangzott afelett, valjon nagy erővel jön-e Oktáv s voltak, akik azt állították, hogy a határon royalista hadsereg verődött össze a király régi hiveiből s ezek fogják a döntő ütközetet is megvívni a kordon előtt. Mások ismét egy idegen hatalom beavatkozásáról beszéltek, voltak, akik árulást emlegettek, de bizonyosat senki sem tudott. Vörös vállszalagos tisztak autóztak és vezényszavakat ordítottak a sötétségben hömpölygő embertömeg között, valami rendet akarva teremteni az elhelyezkedő

Halasi és szolnoki képek Horth Miklós fővezér legutóbbi körutjáról. Jelky Gyula felvételei.

csapatokban. Tüzek gyultak ki, fáklyások jöttek-mettek, bukdácsoltak az ismeretlen és rossz utakon, egész éjjelen keresztül cikázott a hátrább felállított reflektorok fénye, hol az eget, hol a földet nyaldosva végig fehér sugárnyelvükkel. Ének, ordítás és fegyverzaj riadt szakadatlanul a széles síkságon.

Az ébredő hajnal a vasuti pályától kétoldalt sűrű emberláncot, körülbelül harmincezer zord és elszánt »nemzetőrt« világított meg szelid sugaraival. A csapatok egyelőre a pályaudvaron zsákmányolt hordókat verték csapra zord elszántsággal és rivalgva köszöntötték a levegőben méltósággal felvonuló Warker-lég-hajókat. A vezérkar az állomáson rendezkedett be,

lesve a király utjáról szóló jelentéseket. Innen állandó összeköttetésben voltak a fővárossal, illetőleg a független államtanácsossal; Gersten utasításait, rendelkezéseit szakadatlanul hozták, zugták a telefondrótok.

Kora hajnalban érkezett a fővárosból a hír, hogy az immár szövetséges volt ellenség előretolt csapatai nagy utat hagytak Bergen felé maguk mögött. Kisvártatva a Bergen-meerborgi vonal tudatta, hogy a király vonata több állomáson áthaladt már s ettől kezdve egyre-másra jelentették távirón és telefonon az egyes állomások a király közeledését.

A kordonparancsnokság tisztjei csodálkozva továbbították a jelentéseket a fővárosba.

— Csakugyan egyedül jön, teljesen egyedül, hadsereg nélkül, azon a vonaton, amelyen elmenekült, — telefonálta az ügyeletes tiszt Gerstennek.

Gersten bár megjövendölte, hogy így lesz, mégis izgalomtól reszketve hallgatta a jelentést.

— Szinte hihetetlen! Vigyázni kell! — kiáltotta a készülékbe.

— Minden intézkedés megtörtént, — válaszolta az ügyeletes.

— Küldjenek repülőket a vonat elé! — folytatta Gersten. — Mindent el kell követni, hogy a vonat utasai sértetlenül kerüljenek a kezeink közé. A király a fővárost mint fogoly láthatja csak viszont, mint király — soha!

Félóra múlva a lapok különkiadásai rohanták meg a főváros utcáit. A tömeg szétkapkodta a még nedves papír-rongyokat és tagadhatatlanul sokakban titkos rokonszenvet keltett Oktáv érthetetlen bátorsága.

A kordon-csapatok megmozdultak, repülő-rajok indultak csattogva felderítő utakra, a vállszalagos tisztek újra keresztül-kasul száguldoztak a mezőkön és rekedten hirdették Oktáv érkezését. A tömeg a végletekig felizgult, mikor meghallotta, hogy a király tényleg csak egy magányos vonaton jön, minden hadsereg nélkül.

— Miért hoztak akkor ide bennünket? — ordították azok, akik mindenáron csatát szerettek volna.

— Tíz ember is elég egy hitvány vonatnak! Bakterek kellene ide, nem katonák! — kiáltották összevissza és a boros-hordók ürülése arányában emelkedett az elégedetlen izgalom.

Az egyik csapatnál, hol nagyszáju és félig ittas agitátorok különösen nagy lármát csaptak — Isten tudja, hogy, hogy nem — valaki azt indítványozta, hogy eresszenek egy gazdátlan mozdonyt a király vonata elé. Az ötlet óriás tetszésre talált, csakhamar végighullámozott az egész tömegben s a sokaság dühöden kezdte követelni a mozdony elindítását. A belátóbbak ellenkeztek, de a percről-percre dühödebb tömeg vadul kitartott a terv mellett.

A kordon-parancsnok magánkívül üvöltötte a telefonba, hogy a sereget képtelen féken tartani. Gersten tombolt s a kagylóból zugva törtek elő indulatos parancsszavai.

— Fel kell robbantani a mozdonyt! Lövessen

közéjük, ha másképp nem megy! — dühöngött, szitkozódva.

A tisztek hiába kérelték, fenyegették a tömeget s hasztalan magyarázták, hogy az összeütközés lehetetlenné tenné azt, hogy a királyt élve elfogják, hiába volt minden. A vezérek minden ellenkezése ellenére lekapcsolták az egyik veszteglő vonat gépét, örületes láрма között fokozták fel a kazán tüzet és diadalordítással indították neki a tulfutott és legmagasabb sebességre beállított lokomotívot a sikságnak. A gép elrohant és a csapatok nagyrészt semmiféle hatalom nem tarthatta vissza többé, hogy minden rendet és tervet felborítva el ne áraszák a sikságot. Ezek rohantak a pálya két oldalán az elvihartzott és ködbe vesző gép után, hogy valahogy talán mégis megláthassák az összeütközés retentő pillanatát. A józanabbak visszamaradtak, sokan utközből meggondolták a dolgot, kifáradtak és visszafordultak, de a legdühödebb tömeg kitartott és szilaj ordítással bukdácsolt, tombolt és áradt a mezőkön. Nehány léghajó is nekiindult és földön és égen puskaropogás és üvöltés közt hullámozott az ország szemetje a visszatérő Oktáv elé.

Rövid idő múlva az érkező királyi vonat irányából egy repülőgép süvöltött el a tömeg felett. A gép mélyen alant szállt és a két rajtaülő ember hasztalanul ordított a föld felé: a motor robbanásától, a zajban, a fegyverropogásban nem hallotta őket senki. A szennyes emberhullám továbbáradt, a gépmadar pedig riadtan csattogott a kordon parancsnoksága felé. Ez a gép kerengett Horsten harca felett és látta azt a rettenetes erőt, ami porrá hamvasztotta a hatalmas mozdonyt.

A légi hirnök vitte, röpitette a borzalom hírét, az üvöltő tömeg pedig gyanutlanul vágatott szembe a halállal.

Gerstent valósággal beteggé tette, hogy a nép fegyelmezetlensége minden tervét keresztülhuzta. Ujra és újra felcsöngette a parancsnokságot és rettenetesen lehordta a tisztek erélytelen viselkedését. A parancsnok mentegetődzött és reszkető, kétségbeesett hangon dadogta el azt a borzalmas jelentést, amit az éppen visszaérkezett repülőgép hozott a mozdony megsemmisítéséről.

— Ostoba rémlátások! — rikoltotta Gersten és az asztalára dobta a telefonkagylót.

Felindultan sietett ki hiveihez és bizalmasan elmondta nekik a hirt. Kinevették.

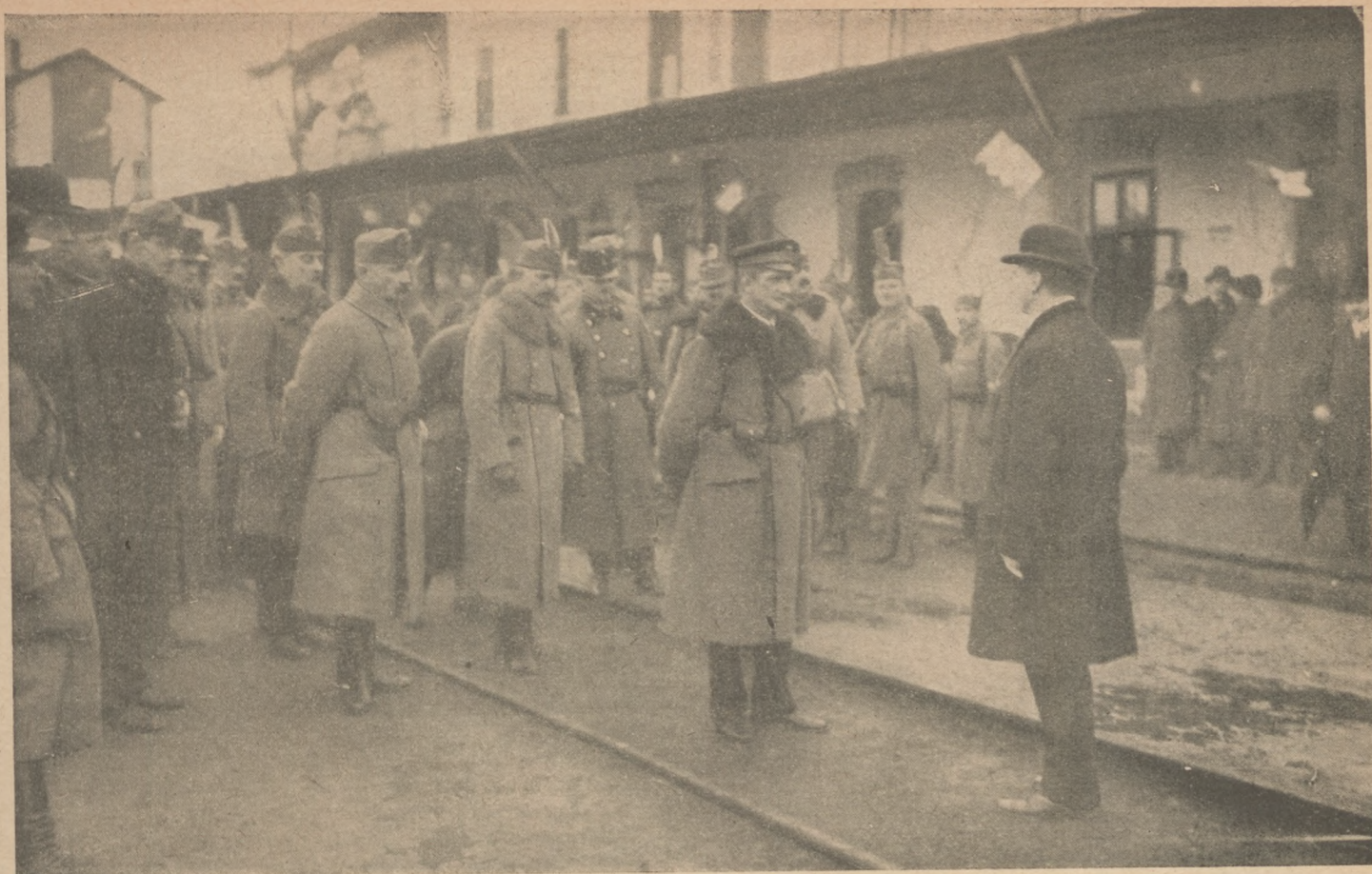
— Dajkamese! — kiáltotta utána egyik tanács- tag, mikor visszaindult a szobájába.

Dühös volt, izgatott és elkeseredett. Haragosan csöngette fel a vonalat és új jelentést kért. A parancsnok kitartott előbbi állítása mellett. Ekkor egyszerre megborzongott és eszébe jutott, hogy a meerborgi hadihajók eltűnése szintén valami zöld fény felvillanásával volt összefüggésben.

Elsápadt.

— Lehetséges lenne ez? — tűnődött komoran.

TABARIN Rákóczi-út 63. sz.

Horthy Miklós fővezér ünnepélyes fogadtatása Halason.

Jelty Gyula felvétele.

Kezébe temette az arcát, aztán rossz előérzettől gyötörve, eltolta magától a telefonkészüléket.

Ezalatt Horsten utasítására a vonat lassan gördült tovább a harc színhelyéről. A mérnök új töltést tett a fémhengerbe és messzelátón figyelte a vidéket.

— Puskaropogás! — kiáltotta Oktáv.

Megálltak és Theodóra újra ottermett a széntartánynál.

— Megtiltom... kezdte parancsolólag Horsten, de a grófnő esdeklőn feltekintett reá, mire elhallgatott. Majd vállat vont és a fémhenger szállítókészüléké fölé hajolt.

Ebben a pillanatban tüntek fel a léghajók, sötét és fenyegetőn uszva az égbolt kék rezgésében. A beállító készülék nagyító üveglapján apró fekete pontok nyüzsgtek a vasuti töltéstől jobbra huzódó mezőkön. A közeledő tömeg ordítását már hozta a szél, a vonat mögött pedig pár száz méternyire váratlanul löveg robbant szét a pályán. Ezt már a hátulról érkező szövetségeseik bekerítő csapatai küldték — figyelmeztetésül. Ugyanabból az irányból repülőgépraj is közeledett.

Horsten szemrebbenés nélkül dolgozott. A tisztek a széntartány hágsóira kapaszkodva, borzongva figyelték, amint megcsavarta a forgási mérőt és biztos kézzel irányította a hengert a távolból hömpölygő tömeg felé.

A csendben egyszerre Oktáv hangja csattant fel: — Nem!.. Nem!.. Ne öljünk embert!

Horsten felnézett és Theodóra megragadta a kezét.

— Menjünk tovább! — mondta izgatottan. — Ha megtudják, hogy a mozdonyt elpusztítottuk, ugysem fognak bántani.

Horsten elbágyadt az érintő kéz melegétől. Engedelmesen visszacsavarta a hengert és a vonat éleset füttentyentve elindult.

Pár perc alatt a hullámzó ember-ár közepébe jutottak, amely egyszerre elnémult és ámulva, tanácstalanul és kérdőn nézett a sértetlen, gögösen tovasuhanó vonatra. Mi történt? Hova lett a mozdony? Nem értették a csodát.

Már feltűnt az állomás is a messzeségben és Oktáv diadalmasan pillantott Horstenre.

— Ugy-e igazam volt?

(Folytatjuk)

Pompás táncműsor

Francia-, angol-
konyha. Cigány- és
művész-zenekar.

LEVÉL EGY FRANCIÁHOZ.

Uram, látogasson el hozzánk.
Hol mi élünk, bús magyarok.
Mi, valamikor napba néző
s végtelen magasakba szálló —
ma: földön vergődő sasok.

Jönne el erre! Látna minket.
Őn is megkönnyezne, tudom.
Mert francia s önök is jártak
ezen a szomorú uton.

Sulyos, magyar gyászok lebegnek
az árva, magyar föld felett.
Búsan, csüggedten jár mindenki
S mindenki halottat temet.

Halottakat: oda Kolozsvár,
Pozsony, Komárom. Jaj nekünk!
Legszebb ruháink lopják rólunk,
Maholnap meztelen leszünk!

Jönne s látná e vérrel, könnyel
ázott, bús magyar helyeket —
látná a fáradt pillák alján
remegő, férfikönnyeket:
látná, hogy milyen halkán járunk,
mert házunkbun a ravatal —
látná, hogy gyászban jár mindenki,
férfi, nő; öreg, fiatal:
látná, hogy imádkozni is csak
halkán, szavunk fojtva merünk —
még őn is könnyezne velünk.

Hisz szép Elszászáért egykor vérző,
minden francia szívet tépő
bús nemzetéhez, oly hasonló
ez a mi, szegény nemzetünk . . .

VÉRTESY GYULA.

TÉLI REGE.

Fehérlő szőnyeg holdutcák során,
Jeges szél fú az alvó rónaságról,
A szikra pattog hamvadó hasárból,
A nap ködökbe buvik el korán.

Sikló szánok csengői csengenek,
Ezüst pengése halk dromzenének.
A házak hósípkás, didergő vének
És gnómok mind a törpe emberek.

Ábrándozom meleg kandalló mellett,
Az életemből pár mesére tellett!
Kint jégvirág nyílik az ablakrács . . .

Lelkem csöndes, behull a végtelenbe,
Várom, majd ébren, majd megszenderelve,
Hogy homlokon csókoljon szent karácsony . . .

GAÁL LÁSZLÓ.

Novella a delejes halálról.

Irta Karinthy Frigyes.

Az 19 . . . év februárjának elején távirattal rendelték Melbourne-be, hogy mint a filadelfiai főiskola bakteriológiai intézetének vezetője, szedjem össze az adatokat és tegyek jelentést arról az új és rémes járványról, ami ebben a városban fellépett és amiről eddig csak közvetett és megbízhatatlan hírek szivárogtak ki. Az új betegség, vagy inkább új halálmeg — mert egyetlen gyógyult eset nem fordult elő — leírása merőben hihetetlenül hangzott.

Határozottan emlékszem, hogy utközben többször is eszembe jutott Edmund Dale, régi iskolatársam, akiről legutóbbi információm annyi volt, hogy a teológiáról, már mint felszentelt lelkész, Melbourne-be helyezte magát. Futó kívánság alakjában átvillant rajtam, milyen jó lenne, ha találkozoznánk, legalább nem volnék annyira egyedül.

Erről Melbourneben, az első napok izgalmaiközt, teljesen megfeledkeztem. A szállodából egyenesen az egyetemre hajtottam, X. tanárhoz, akihez ajánló levelem szolgált. Tőle tudtam meg aztán a borzasztó részleteket. Az új betegség mintegy másfél hónappal ezelőtt lépett fel, egészen váratlanul. Az első áldozatnál — egy kereskedő volt — még nem sejtették, miről van szó: az utcán esett össze, különben egészséges ember, nem boncolták valami lelkiismeretesen, szívizélhűdést állapítottak meg. Csak a negyedik vagy ötödik hirtelen haláleset vizsgálatakor derült ki, hogy nem különálló, egyéni okok szerepeltek: megtalálták a szívben és agyban azt a közös, eddig ismeretlen elváltozást, amihez hasonlót a tudomány — ez volt a legmeglepőbb — eddig azoknak hulláiból ismert csak, akiket magas feszültségű villamos áram pusztított el. Egyébként az arc eltorzulása, az ujjak görcsös összehúzódása is tipikusan azt a képet mutatta — X. tanártól tudtam meg, hogy a betegséget és járványt népszerűen máris »delejes halálnak«-nak, »villamos halál«-nak nevezik a városban. Hogy honnan származik, arról sejtelmek se voltak senkinek; annyit kétségtelenül meg véltek állapítani, hogy ezuttal *nem fertőzőanyag*ról, baktériumról van szó — sem a beteg, sem a hulla nem veszélyeztette az egészséget, még közvetett értelemben, az ugynevezett *bacillusgazda* utján sem és a mikroszkóp csak fizikai elváltozásokat tudott felfedezni a szövetekben. A város legkülönbözőbb pontjain, váratlanul rosszul lett, összeesett, rángatózott és meghalt az áldozat, eddig több mint háromszáz: kétszáz ezek közül a legutóbbi napokban.

Nem vagyok író és így csak szárazon, riportszerűen adom elő azt, amit láttam és hallottam: nem próbálom meg képét adni annak a halkán, jéghideg szorongással növekvő rémületnek, amit az emberek arcán, nyugtalan tekintetén észrevehetett az, aki ismerte ennek a pániknak az okát, utcán, tereken, mozgalmas városban: — mert egyébként a város élte a maga életét. Röviden annyit, hogy már az első héten volt alkalmam látni delejes halálban elpusztult ember hulláját és fájdalom, magát a delejes halált is.

Hungária Nagyszálloda

Elsőrangú ház Budapesten.

Étterme az uri világ találkozója

Szállásomra siettem éppen, hogy magamhoz vegyek néhány preparátumot — be kell vallanom, ebben az időben titokban azon fáradoztam még, hogy kimutaszam, hogy a delejes halálnak, igenis kóroanyag, bacillus az oka, mint más járványnak, — itteni orvosi körök felfogását, némi belső kárörömmel és tudósgöggel, mint afféle laboratórium-ember, naiv és igazi tudóshoz méltatlan fantazmagóriának hittem s már készen volt néhány oldala Bacteriological Weeklybe szánt értekezésemből, amitől ezeknek az uraknak egy kicsit megnyulíkmajd az orra.

Az állomáson, sőt a villamoson történt, amelyről már leszálltam volt. Néhány lépést tettem, mikor ijedt, fojtott kiáltások, a hátam mögött, megállítottak. Egy ember feküdt közvetlen a villamoslépcső előtt, úgy látszik, éppen leszállt, mikor a roham utolérte. Epileptikus görcsök rángatták ezt az embert, kövér polgárarca rettenetes kinokban vonaglott. Azonnal csődület támadt, néhányan fölébehajoltak — bizonyos, hogy már az első pillanatban hallottam ezt a szót »delejes-halál«.

Megfordultam és odasiettem és egyenesen beleszaladtam Edmund Dalebe, aki sietve, szinte futva igyekezett a járda felé. Én ismertem meg.

— Dale! — kiáltottam rá.

Visszahökken, ráammeredt. Az arca nagyon sápadt volt s ettől eltekintve is, mert hisz ennek az iménti jelenet lehetett az oka, feltűnően sovány és megviselt.

— Fel akartalak már keresni, — hadartam gyorsan — gondoltam rá, hogy meglátogatlak. Tudod mit, ebédeljünk együtt. Mi történt itt?

Idegesen vállat vont, még mindig nem felelt, de mikor a csődület felé akartam lépni, megfogta a karomat.

— Ugyan, hadd el, — mondta boszusan és rekedten — mit látsz rajta?

Meg akartam magyarázni, hogy mint orvost érdekel a dolog, de ő görcsösen fogta a karomat és vonszolt a járda felé. És közben gyorsan, fojtottan ezeket mondta:

— Valami ostoba filiszter, mit tudom én. Elém terpeszkedett, éppen mikor le akartam szállani. Egy kicsit meg is lökött talán. Most ott fekszik.

— Hát te is ezen a villamoson utaztál?

— Igen. Bocsáss meg, nem vettelek észre.

— Én se téged.

Néhány percig szótlánul mentünk egymás mellett. Nem tudom, miért jöttem zavarba: valamikülönös, hideg érzés fogott el.

— Mégis meg kellett volna nézni — mondtam végre. — Ugy látszik, ez a járvány... amit itt delejes halálnak neveznek... tudod, éppen emiatt vagyok itt Melbourneben.

Megállt, felém fordult és mélyen a szemembe nézett. Én már kinyitottam a szájam, de nem jött szó a torkomon. Idegen rémület fogott el és az ujjaim végén valami rángatózó bizsergést éreztem: ahajamat is, mintha megcsapta volna valami. Pedig a

tekintete mély és szomorú és fájdalmas és bensőséges volt.

— Nem nézed meg, ugye — mondta szelíden, busan mosolyogva és fityton nézett — nem nézed meg, mert én kérlek erre és mert nem akarsz velem ellenkezni.

Jankovich Magda, a Magyar Színház művésznője, ki nagy sikert aratott Drasche-Lázár Alfréd „Tűzpróba“ c. darabjában. Angelo felvétele.

Dunapalota szálloda Budapest

(ezelőtt Ritz)

Étterem. Bar. 5 órai tea.

Betegszállításokat autókkal vállal

Dr. FAITH ALFRÉD v. mentőorvos · Teréz-körút 44
Telefon: 137-16

Nem tudtam felelni, ijedt csodálkozás remegett minden idegemben.

Lehorgasztott fejjel ment egy darabig, aztán fáradtan, egyhanguan beszélni kezdett, mintha maga elé beszélne.

— Most már ugyis mindegy... ma, vagy holnap... úgy se maradok itt... és ha nem találkozom veled... talán másnak mondom el... egy idegennek...

Megállt.

— Máriusz — mondta remegve — mindig szerettelek... legalább úgy tudom, azt hiszem... De azért mégis kérlek, menj innen, fuss el gyorsan, ebből a városból...

— Én is mindig szerettelek, — csak ennyit tudtam mondani. Különös beszélgetés volt ez ott az utcán. Megint rámnézett.

— Bizonyos vagy ebben?

A szájam rángatózva dadogott valamit. Agyamra köd ereszkedett. Az ájulás környékezett, nem tudtam, órák óta állunk-e itt, megdermedve, vagy csak percek multak el. Rettenetes erőfeszítéssel, mint aki álmában beszélt, nyögtem ki szánalmas rémülettel:

Ne... ne... mond ki...

De már későn volt.

— *Én vagyok a delejes halál* — mondta Edmund Dale.

*

— Máriusz, mindig azt hittem magamról, hogy szeretem embertársaimat, hittem magamban és a jószágomban, mikor pap lettem és eljöttem Ausztriába. Mikor az a szörnyű dolog, ott a szigeten, megtörtént — mikor ezután néhány nappal megértettem, hogy ez így van, hogy énnekem ez most már olyan képességem, mint a kaméleonnak, ha színt változtat vagy a villamos rájának, ha leüti messziről a kis halakat: akkor hálát adtam istennek, hogy engem vert meg ezzel a hatalommal és nem mást, aki visszaélné vele. Mit tudtam én, hogy ki vagyok és hogy mik vagyunk mindannyian, akik jóknak és szeretőknek hisszük magunkat, mert irtózunk a vértől és nem szeretjük látni a szenvedést. Ott a szigeten, mikor a halálos félelem először váltotta ki belőlem iszonyu tehetségemet, mikor támadóm és gyilkosom nyöszörögve esett össze és terült el, anélkül, hogy hozzányultam volna — ott még álltathattam magam, hogy mi történt, önvédelemből történt és gonosz szándék nem párosul szivemben agyamnak rettentő erejével. De mikor a kereskedő, aki elment mellettem az után s száz lépés után összeesett és meghalt — és én égnek álló hajakkal ismerem fel ugyanazt a vonaglást és görcsöt eltorzuló arcán: akkor megvizsgáltam magam és szívem verése elállt — eszembe jutott, hogy mikor elment mellettem, megirigyeltem őt szép kabátjáért és szerettem volna magamnak is olyant. Akaratom, melyről azt hittem, belátás és megfontolás kormányozza, agyamnak sötét mélységében, amiről nem tudok, ahol rejtve és szabadon és korlátlanul dolgozik a velünk született, soha

meg nem változó ösztön — öntudatlan akaratom halálra ítélte a boldogtalant, mert szebb kabátja volt, mint nekem — és átkozott tehetségem végrehajtotta az ítéletet. Ne szólj közbe, ne mentegess, ne beszélj — avagy nem álmodod e gyakran ismerőseid, rokonaid, anyád és tesvéreid halálát? Verejtékezve ébredsz és sajnálod őket s azt hiszed, örülsz, hogy csak álom volt — pedig álmodban a felszabadult akarat dolgozott benned, álmodban *kivántad* halálukat, megölted őket: — és ha felméred napodat, mely ezt az álmot megelőzte, rájössz, hogy aznap megbántott valamivel, akit megöltél — görbén nézett rád, keményen szólt, vagy azt hallottad róla, hogy többet keres nálad. Ó, én szörnyű tapasztalatból tudom, hogy a legkisebb bánatalomért halált kívánunk mindenkinek — halált, néha bánatalom nélkül is, mert a ragadozó lakik bennünk, aki többet pusztít, mint a mennyit elfogyasztani képes. Figyelj jól, Máriusz. Eddig háromszáz embert öltem meg, akikről, ha közbe nem jön ez az irtóztató felfedezés, soha nem tudtam volna meg, hogy a halálukat kivántam. Nagyrészüket közönyös, ismeretlen járókelő — egy pillanatra találkoztam velük, talán az arcuk nem tetszett, vagy nem néztek rám barátságosan. De volt köztük sok jóbarát és sok, akiről azt hittem, úgy szeretem, mint magamat. Emlékszel a mai emberre, aki a villamos előtt esett össze? Fél pillanatomat akarta elrabolni, előbb szállt le nálam. Megöltém, mert egy pillanatra az utamba állt.

Kábultan néztem körül. Örökké rejtély marad előttem, hogy kerültünk ide a szobájába, Edmund Dale a szekrény mellett állt, hátrakulcsolt kezekkel, maga elé nézve.

— És megöltém a leányt, akit szerettem és akiért meg tudtam volna halni, mert utánafordult egy angol katonatisztnek, az utcán.

Lassan ereszkedtem a földre: kezeim zsebemben kotorásztak, öntudatlanul. Mintegy álomban rakosgattam ki mindent, ami nálam volt.

— Edmund Dale... dadogtam, hideg veritékkel a homlokomon... nesze... itt van mindenem... akarod az órát? a pénzemet?... ne bánts...

A száját biggyesztette, vállat vont. Szórakozottan kotorászni kezdett a holmik között, néhány papírlap került a kezébe, belenézett.

— Aha — mondta és félredobta — egy kis értekezés... a mi orvosaink ellen... ami, ha megjelenik, egy kicsit elrontja a hirnevüket... esetleg tönkreteszti őket... Persze, ha nyíltan le mernéd döfni a kollégáid, jobb volna... de hát a törvény...

Csunyán nevetett:

— Nem bánlak, de csak azért, mert megvetlek és nincs dolgom veled. Csak olyan nyomorult vagy, mint én. A középkorban kevesebbet gyilkolták egymást, mert a nemes lovag nyílt harcban ölhetett meg a vakmerőt, aki palástjához ért, elmenőben. Ma sok törvény préseli össze bennünk a vadállatot — nagyobb az erő és több mellékutat talál magának.

Percekig sétált hátratett kezekkel, lehorgasztott fejjel. Később jutott eszembe, hogy ez idő alatt, a földön kuporogva, olyan mozdulatokkal figyeltem őt, le-

**Gáz, villany,
vizvezeték és
egészségügyi
berendezések**

KUPRUM

// átviteli és gyengéramu berendezések //

Budapest, VI., Gyár-u. 2 / Telefon 157-71.

műszaki iroda és műszaki cikkek kereskedése, elektromos erő-

**Carbid-lámpák
és gyertyák**

**Carbid állan-
dóan raktáron**

A megáradt Duna a budapesti korzó alatt.

Urbán Géza rajza.

sunyt fejfel és meggörbitett nyakkal, mint a farkas ketrecébe dobott kandur. Megállt előttem.

— Ne félj Máriusz, távozz békében. És megírhatod, hogy a delejes halál megszűnt Melbourneben — megírhatod és megölheted kollegáidat, néhány csipős szóval, a magatok módja szerint. Én nekem nincs mit keresni köztetek. Hála istennek, rájöttem, hogy állaton nem fog az én hatalmam, csak emberen. Az emberi fajta el fog pusztulni a földről, mert ösztöne megrohadt és elfajzott beteg lelkében — fel fogja falni önmagát, rettenetes mohóságában és gyűlöletében. A föld legundokabb fajtájának gyermeke, én, akiben öntudatra vált az ő büne — utálattal dobom el mocskos családom nevét és hagyományát, hogy visszatérjek a tiszta és nemes bestiák közé, akik nyílt harcban marcangolják össze egymást és akik közt, ha ki gyilkol, legalább bőrét viszi vásárra, hogy beteljen vég-

zete, mely bünre és halálra és pusztulásra hívta őt, élni a szelid virágok és hallgatag fák és süket vizek közé. . .

*

Két hét múlva azzal a jelentéssel tértem vissza Amerikába, hogy a titokzatos betegség, úgy ahogy támadt, nyomtalanul elmúlt. Értekezésem megjelent és feltűnést keltett. Edmund Dale-re nem gondoltam azóta és nem beszéltem róla senkinek, ha eszembe jutott, elhessegettem magamtól, mint egy ostoba lázálmot. Néhány nappal ezelőtt kaptam hirt róla, hogy széttépve találták az erdőben: valami ritka nevű, csak állatkertekben látható vadállat feküdt mellette, úgy látszik, viaskodás közben pusztult el mindakettő — a lelkész feje a bestia rettentő álkapcsai közt, összeszorult ujjai a bestia nyakán, alig lehetett szétválasztani őket.

2 K egy dusan habzó, finom, illatos

PIPERESZAPPAN

ha Carbonin segítségével háziszappanból otthon főzi. Egy kgr. háziszappan átfőzéséhez elegendő Carbonint és illatosítót 14 K, duplaillatosítót 24 K előzetes beküldése ellenében szállítanak a főraktárak: Pesten: „CITY“ DROGERIA IV., Eskü-ut 5. Telefon 174—93. Budán: HONVÉD DROGERIA I., Attila-körut 2. Telefon 165—48.

Öszülés ellen használjon világhírű amerikai

D. DYON HAIRRESTORER-t.

Nem hajfestő szer, hanem a haj eredeti színét adja vissza. Csodálatos hatása abban van, hogy teljesen visszaállítja a hajgyökér termelőképességét. 20 K előzetes beküldése ellenében szállítják a magyarországi főraktárak: Pesten: City drogeria IV., Eskü-ut 5. Budán: Honvéd drogeria I., Attila-körut 2.

Zsuzsa vőlegénye.

Irta Zsoldos László.

Azt hiszem, a jó Isten körülbelül úgy lehet az emberek dolgával, mint ahogy egyik-másik keresvekeresett egyetemi orvostanár szokott lenni a pácienseivel: annyi a betegje, hogy már alig ér rá gyógyítani tőlük. A népszerű professor ur reggel alighogy megfrüstököl, odalent már várja a fiakker és délelőtt tíz óráig egyebet sem tesz vele, mint hogy reggeli vizitekre viszi egyik utcából ki, a másikba pediglen be. Tizkor már a klinika előtt áll a fogat, a tanár ur végigjárja bent az osztályát, minden betegnek az ágyánál megáll egy fél percig, megnézi az érverését, meghallgatja az asszisztensnek a rendeléseit, minden rendelésre egyet bólint helyeslően a fejével s aztán mereven föl-felé tartott fejjel tovább megy a másik ágyhoz. Megáll félpercig, megvizsgálja a pulzust stb. Ezután következik az ambulancia. A tudós professor — félpercenként — megvizsgál mindenkit, tollba mondja a receptet s amikor letelt a félperc, hozzák a másik páciensét és a többit. Egy órakor végre hazarobog, megebédel, szivarra gyújt, megissza a feketekávéját, kicsit megnézi a feleségét, meg a gyerekeit, hogy nem cserélték-e ki a távollétében, reggel óta, aztán jön az inas és jelenti, hogy már három óra, eddig éppen negyvenkilenc számot osztott ki a várakozó páciensek között stb., — de hát már micsoda ördögös doktor tudná így minden betegét alaposan megvizsgálni?

Már pedig a jó Isten is akkurát így van. Be kell néznie a házakba, a családi tűzhelyek mellé, a hivatalokba, kórházakba, hogy kinek micsoda kívánsága van, aminek tőle várja a teljesítését; csak hogy természetesen olyan rémitően sok ház és egyéb ilyen helyiség van és napról-napra úgy felhalmozódik a restancia, hogy a jó Isten az ő föld körül való nagy körútján éppen csak, hogy bekukkanthat egy-egy pillanatra mindenhová, hanem arra, hogy alaposan megvizsgálja mindenkinek a baját, már nincs ideje; és mire a szegény ember észreveszi, hogy: »Nini, hiszen itt van az Isten, most fogta meg a pulzusomat!« — hát a világ Ura már régen eleresztette azt a pulzust s másik házban érinti meg már más reménykedőket. Innen van az, hogy a tehetetlenek, gyámoltalanok és álmodozók többnyire elpasszolják a szerencsét s azután várhatják, amíg a világ körül tett útjában még egyszer betekint hozzájuk az Isten. Olyan ez, mint amikor valaki prüsszent, hát már a prüsszentés előtt rá kell mondani, hogy: happci! Aki ezt a kunsztot meg tudja csinálni, az már akkor észreveszi a Mindenhatót, amikor még csak az innenső szomszédjához akar bemenni látogatóba és úgy ráncigálja be a szent köntösénél togvá a maga házába:

— Ne menj te a szomszédhoz, Uram, hanem tekintsz körül az én hajlékomban és add meg nekem ezt, meg ezt, mert én fürgébb vagyok a balgáknál és álmodozóknál!

Természetesen, ehhez az Istenfogáshoz vajmi kevés ember ért a világon, éppugy, mint ahogy a híres professorok is, amikor már nagyon népszerűek és hi-

resek, vajmi kevés páciensüket gyógyítják ki igazán a betegségből. A kicsit lapos mellű, kicsit ferde vállu s vékony arcához mérten kicsit igenis merész sasorru Bizsékyl báróány sem értett hozzá s így történhetett, hogy amikor huszonegyesztendőskorában halálosan belészeretett Gyergyódy főhadnagyba s a lebilincselő kedves modora, de még inkább a félmillióshozománya révén rövid ismeretség után a menyasszonyává is sikerült lennie, hát, mialatt Zsuzsa báróné talán a legszebb menyasszonyi álmát aludta odahaza, azalatt a könnyelmű, fiatal huszártiszt egy éjszakai mulatóhelyen olyan mérgesen talált összezőrdülni valami szép pillangó miatt egy otromba civillel, hogy ezt az ügyet már csupán párbajjal lehetett elintézni. Reggel. Pisz-tolyra.

Aztán délelőtt tíz óra felé megjelent két elegáns huszártiszt a boldogálmú Bizsékyl Zsuzsa szalonjában s a helyzethez illő komoly ünnepeességgel átadták neki az agyonlőtt Gyergyódy főhadnagy bucsulevelét.

Ezt a levelet azóta mindig magánál hordta a kicsit szűkmellű, kicsit ferdevállu, nagyon sasorru (s a két tiszt látogatásától fogva ráadásul most már reszketős fejű) bárókisasszony. A főhadnagy tudniillik gavallérosan azt az óriási füllentést írta le a bucsuzó soraiban, hogy — szóról-szóra:

»Bocsásson meg, édes Zsuzsa, ha valamit vétettem és ne felejtse el sohase, hogy milyen végtelenül szerette magát a maga egyetlen imádó Miklósa.«

Valóban, különös, hogy hazugsággal milyen nagy igazságokat lehet életrekelteni. Szegény Zsuzsa bárónő a maga magányos palotájában (mert árvaleány volt) úgy nézegette, úgy olvasta, úgy csókolgatta ezt a hazug levelet napjában százszor, mintha valami szent ereklje volna. A sok fogdosástól, szétbontogatástól és megint összehajtogatástól, nemkülönben a rácsöppenő sok, sós könnytől azonban a levélben aránylag rövid idő alatt kezdtek mutatkozni az elnyűvődés jelei s az özvegy menyasszony a gyászév közepe táján egyszer csak rémülten vette észre, hogy a drága levél a hajtásnál kifoszlott.

— Borzasztó! És épp ott volt ez a sor, hogy »milyen végtelenül szerette ma...!« És ez a sor már nincs többé! Ezt a sort már sohasem fogom látni többé az ő áldott kezeirásában! Eltűnt, vége. Hát még az emlékei-től is meg akar fosztani a végzet, te... te... te, egyetlen boldogságom ebben a nyomorult életben!? Nem, nem, te már soha többé nem tudod leírni nekem még egyszer ezt a szent vallomást, hogy milyen végtelenül szerettél engem és én...!

A homlokára szoritotta a tenyerét és olyan kétségbeeséssel meredt az íróasztalkán heverő levélre, mintha most akarnák letépni a szívéből a halott vőlegényét. Most; másodsor; utoljára, hogyha ez a végső üzenet, ez az utolsó vallomás is tönkremegy, akkor aztán már igazán ne maradjon meg neki az ő Miklósa-ból semmi se.

— Az a fénykép!... — s rápillantott a falon berámázott fotografiára. De az nem tud beszélni! Az néma. Az csak hallgatni tud, mint maga a sir!

ROYAL APOLLÓ

A ROYAL-SZALLÓ ÉPÜLETÉBEN.

Jegyek válthatók: d. e. 11-1. lg. d. u. 3 órától kezdve.

TELEFON: 74-34.

CUENDET CONSTANT

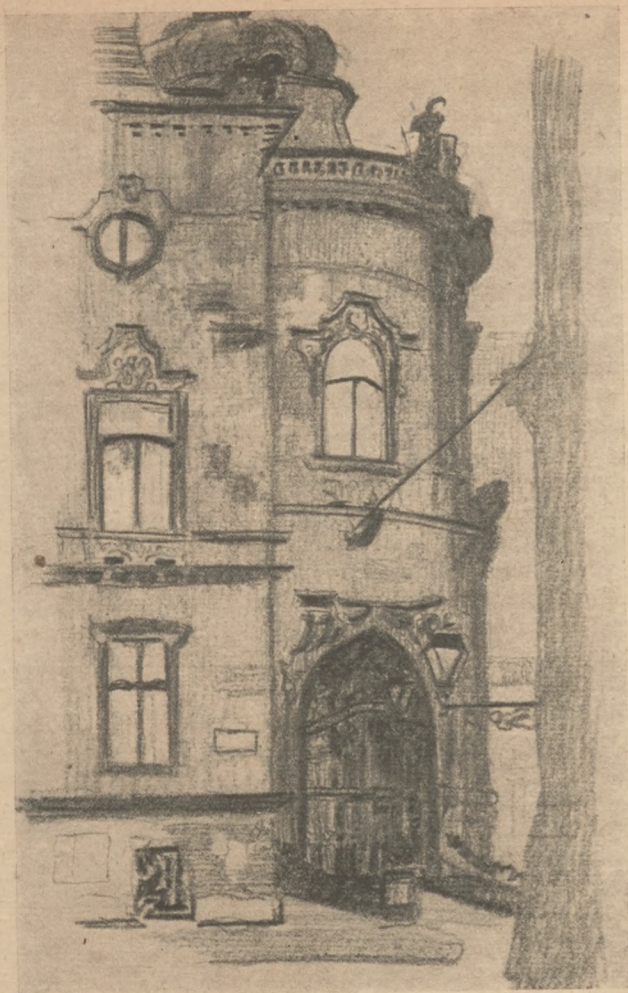
svájci órás Budapest, IV. Kígyó-tér 5.

Az órás-szakmát felölelő összes zseb-, nipp-, fali stb. órák raktára.

Alapítva 1862.

KARCSATTÓRÁK. JAVÍTÁSOK. KATONAÓRÁK.

Budapesti főúri paloták. 1. A Wenckheim-palota bejárata. 2. A régi Esterházy-palota. 3. Az Andrássy-palota. 4. Az Almásy-palota Budán.
Hornyánszky Miklós rajzai.

HARCSA BÉLA

(Schäffer János cég volt szabásza) uri szabó szalonját
IV., Városház-utca 16. szám I. emelet megnyitotta.

JOGÁSZOK!

Katona **jogiszeminárium**
Budapest, IX. Ráday-u. 41.
Előkészítés és jegyzetbérlet az összes jogi vizsgákra, ügyvédi és bírói vizsgákra is.

Gyermekdivat-szalón

Különlegességek fiu- és leányka-
ruhákban. Eredeti modellek
fiatal lányok számára.

Pressburger &
Budapest,
IV., Kigýó-tér 4. sz.
(Élelemet.)

Bőrfehérítő krém hófehérre varáz-
solja a bőrt. Széplő-krem rövid
idő alatt elmulasztja a szeplőt.

SZÉPSÉG
ÁPOLÁS, MASSAGE,
SZEMÖLCS-és HAJEL-
TÁVOLÍTÁS VILÁNY-
NYAL HÁMIASZTÁS,
KOZMETIKAI SZEREK
MAYER ELLA
KOZMETIKAI INTÉZETÉBEN
VI. ANDRÁSSY-UT 84 SZ. II. EM.

Manikűr. Pedikűr. Fejmosás.
Ondolás.

Brilliánst, gyöngyöket,

aranyat, platinát, ezüstöt és mindennemű ékszereket leg-
magasabb árban vesz

Fried A. ékszerész, Budapest, VII., Rákóczi-ut 2. sz.

FUVOLÁK

klarinétok, tárogatók ismét
kaphatók

WÄGNER

„HANGSZER-KIRÁLY”-nál
Budapest, VIII. József-körut 15
Fiók: IX., Ráday-utca 18

Berger és Verő

uriszabóság

BUDAPEST

IV. ker., Váci-utca 33. szám.

(Piaristák épülete).

Telefon 158—32.

Irógépek,
Irodabutorok
Javitóműhely

Eckstein Gyula

irodaberendezési vállalata
Budapest, IV. Párisi-u. 1. sz.

1. emelet.
Telefon: 126—06.

— Brr, — Zsuzsa megborzongott. Végigsimitotta a reszketős fejét és mialatt a savószínű szemét merőn szegezte rá a fényképre, lassan, mintha valami sajátságos, óh, nagyon is furcsa világosság kezdett volna derengeni a tekintetében. Aztán, miközben a vékony arcát csaknem átszellemültté varázsolta valami különös benső ihlet, odasompolygott hizelkedően a fényképhez és szerető gyöngédséggel leakasztotta a falról.

— Nem, nem fogsz elhagyni, Miklós. Itt maradsz, itt, itt, mellettem. Én körülöttem. Örökre...

S kezében a fotografiával fontolkodó lépésben indult a perzsaszőnyeges ajtó felé, utközben (mintha csak meg akarná értetni vele a gondolatát, szinte kísértetiesen mutatott az egyik kényelmes karosszék felé:

— Itt fogsz ülni, drágám, itt, itt! Én meg — most megállván, egy másik karosszék felé igazított szembe az előbbit —, én meg itt fogok ülni, veled szemközt, Miklós. Érted, te drága? Veled szemközt! Kettesben. És te majd hallgatsz és én majd téged nézlek.

És én is hallgatok. És... és majd együtt hallgatunk, egymással szemközt, holtomiglan.

Es három hónap múlva néhai Gyergyódy Miklós huszárfőhadnagy már csakugyan ott ült Zsuzsa belső szobájában, a kényelmes karosszékben. Elegáns huszárfőhadnagyi egyenruha volt rajta, lakkcipő és a fényképről lemintázott férfias arcából méla merengéssel meredt a barna üveg szemével a szemközt levő karosszék felé, amelyekben ettől fogva nap-nap után zárt ajtók mögött, a tekintetében valami néma, szent örülettel nézett vele farkasszemet az itthagyt, reszkető fejű menyasszonya.

Eltelt a gyászév, el a másik, a harmadik, tizedik és a daliás viasz főhadnagy még mindig ott ült mozdulatlanul a menyasszonya karosszékében. Zsuzsa bárónő, aki egész külső életét beletemette a jótékonyságba, itt, ebben a titkos szobában (ahova soha cselédség be nem tehetette a lábát), ezzel a titokzatos, kísérteties karosszékkel szemközt élte le a maga igazi, benső életét. Képes volt órákhozat elmerengeni szemközt a viasz katonával, elmerült az élethű művésziességgel megmintázott fekete bajszos, kedves férfarc hideg mozdulatlanságában, míg, talán már harmincesztendei együttélés után, egyszer csak meg nem látta magán a tükörben, hogy a reszketős, vékony fején a hajdani hamvas haja fehéredni kezd.

Zsuzsa csak nézte, nézte az őszülő haját s aztán este, amikor hazajött a »Bénák segítőegylete«-nek a gyűléséről, lassan, lábujjhegyen odasettenkedett a karosszékben ülő vőlegényéhez s a hetyke, fekete bajszt óvatosan leszedvén a viaszarcáról, gyöngéden, szinte loppal odaillesztett a helyére egy most vásárolt, szürkülő bajuszt.

És, amikor már fent volt a bábun a deres bajsuz, akkor csöndesen, mint aki valami nagy munkát végzett, leült a szemközt levő karosszékbe s a reszkető fejét bánatosan és most még jobban rezegtetve, halk, fojtott, tompa hangon ezt suttofta oda annak a másiknak:

— Hát megöregedtünk, Miklós... Igy kellett megöregednünk...

Eredeti modellek állandóan raktáron
Friedenthal női divatterme
Manteaux. Robes. Jouxures. Blouses.
Telefon 121—63.
Budapest, IV., Kigýó-tér 5.

A Jánosvités

A jubiláló János vitéz. Mult hét csütörtökjén a »János vitéz« 500-ik előadásán lelkes és előkelő közönség ünnepelte a Király-színházban Kacsóh Pongrácot, Bakonyi Károlyt és Heltai Jenőt a diadalmas magyar operett kitünő szerzőit és János vitézt, Petőfi költszetének e ragyogó és kedves alakját, — ezuttal Fedák Sári alakításában. Kukorica János és történetének bája túlélt a háborút, forradalmakat és kommunizmust, a magyar zászló könnyetfakasztó szépséggel lengett ötszázadszor is a fényes színpadon s a méla furulyaszó és a csodaszép magyar muzsika frissen és fájdalmasan ringatott mindnyájunkat. Kacsóh Pongrác nagy tehetsége és művészete nemes magyar érték, ünneplésére összesereglett a diszes nézőtérén a budapesti közönség színe-java s a proscenium-páholyban József főherceg is megjelent családjával. Az itt időző entente-előkelőségek közül Bandholtz tábornok figyelte a meghatott ünnepet Szirmay grófék páholyából, e sorok írója mögött pedig két angol tiszt rajongott a nekik bizonyára szokatlan melódiákért. A páholyokban ott láttuk Huszár Károly miniszterelnököt családjával, Beniczky Ödön belügyminisztert a feleségével, Bárczy István igazságügyminisztert feleségével és Berta leányával, Beöthy Zsolt és Négyessy László egyetemi tanárokat, Walder Gyulát a feleségével, Éber Antalt a feleségével és Vili leányával, — ki egy szenzációs arany-tüll kalappal ragyogott a páholyban, — Beöthy Lászlót a feleségével és leányával Babával, ki fehér selyemruhájában, egy művészien szép virágos övvel a baloldali páholsor tavaszi tüneménye volt. Ott láttuk még Bárczy István miniszteri tanácsost, Keblovszky Lajosékat, a jobboldali páholsor élén Bódy Tivadar polgármestert feleségével, leányával s a szép Bódy Györgynét, a földszinten az Országos Kaszinó tagjait Szabó Nándor körül; az irodalom képviselőiben: Herczeg Ferencet, Ferenczy Ferencet, Farkas Imrét, Kern Aurélt, a színészvilágból: Pethes Imrét, Odry Lehelt, Király Ernőt, az Operából Hajdu Ilonát, a kritikusok közül Haraszty Emilt, Papp Viktort; csodaszép ruhákban: Lenkeffy Icát, Mészáros Paulát, a színházi újságok részéről Rácz Vilmost, Incze Sándort stb.

Felvonásközben többen beszéltek, hogy Szabó Nándor a János vitéz első jubileumán egy kukorica-csővekből épített kunyhót adott Fedák Sárinak s ezt a kunyhót most újra meg akarta építtetni az egyik pesti virágkereskedésben. Az akkor 500 koronába került kukorica-kunyhóért ma 75.000 koronát kértek, így aztán érthető, hogy az ajándékot inkább a taps pótolta, mely orkánszerűen zugott szakadatlanul az ünnepeleltek felé.

Rákosi Jenő bevezető beszéde szárnyaló volt s elveszettnek hitt megyéink gyászfátyollal bevont cimerei, melyek a páholsort díszítették, belesötétlettek a kavargó ünnepi ragyogásba...

Korányi Frigyes

Korányi Frigyes pénzügyminiszter.

Makoldy József rajza.

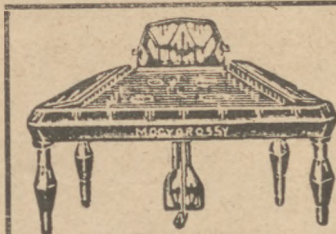
Villányi Andor: Mária. A könyv végén — utóhangban — az író elbucszuk a regényétől. Halotti beszédet mond felette. Azt mondja: Itt nincs család, tisztelt gyászoló gyülekezet, az elköltözöttet nem öltöttem redingotba, gomblyukába nem tűztem érdemrendszallagot, haját meg nem fésültem, arcát meg nem beretváltam, kezét szeliden egybe nem kulcsoltam. A krónikás hozzá teszi: Valóban így van. Itt, ebben a regényben nincs család. A szerző, talán ha akart sem

! Látványosság !

Vételkötelezettség nélkül megtekinthető

Bizományi kiállítás és eladás V., Bécsi-u. 10

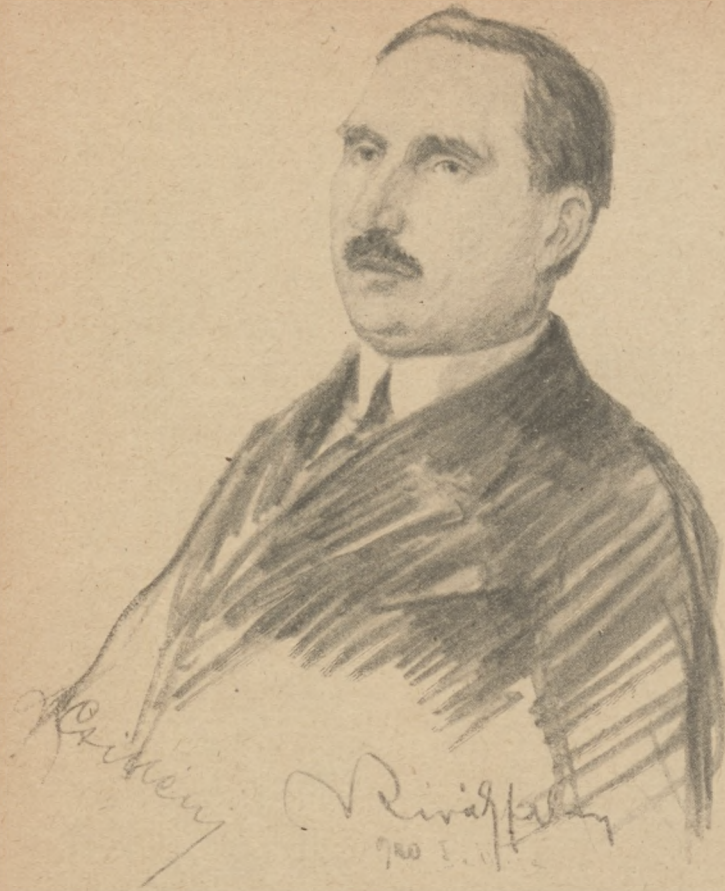
Magántulajdonból ssármazó műtárgyak, régiségek, miniatúrok, olajfestmények, aquarellek, vitrintárgyak, porcellánok, bronzok, ékszerek, szőnyegek, szörmeárúk, függönyök, műbutorok és iparművészeti tárgyak, csipkék, kézimunkák stb.

CIMBALOM

szabadalmazott acélszerkezettel, melynek hangja csodásan jonak bizonyult, már kaphatók. Hegedűk, tárogatók, grammofoonok, eufonok és lemezek, az összes hangszerek

MOGYORÓSSY hangszergyár
BUDAPEST, Rákóczi-ut 71. szám.
(Keleti pályaudvar felé.)

Csilléry András volt népegészségügyi miniszter.

Királyfalvy rajza

tudott volna csalni. Az ifjúságát beszéli el ebben a regényében Villányi Andor, felidézi ifjúságának szellemeit és ezek a szellemek, miként a német balladában, urrá lesznek a bűvészinason. Ahogy az első szót kimondta, megindul s rohan előre, feltartóztatlanul s dübörögve az érzés-lavina, ezt nem lehet kitéríteni az utjából, ez nőten-nő, átgázol mindenben, félelmetes erejűvé magasodik s végül maga alá temeti az írókat is. Az elmúlt ifjukur tündérei, boszorkányai s gnómjai körül táncolják az írókat, ők vezetik a kezét; ahogy olvasunk s nem tudjuk abbahagyni a könyvét, úgy képzeljük, ő sem tudta abbahagyni, amikor írta, transzban, gyorsirással vetette papírra, lázban és okoskodás nélkül a víziót, amelyet felidézett, az ifjukurát, amelynek tiz esztendeje úgy viharzik le itt előttünk, mintha csak egy ballada lenne. A ballada előadásmódjára különben is emlékeztet ez a történet. Először is azért, mert tiszta líra, egy érzékeny és érző fiatal férfi lelki viharai vannak itt lekottázva s úgy viharzani, mint írónk és hősünk lelke, igen kevés író és hőse tud az új magyar irodalomban; másodsor azért, mert ahogyan az író érzékeny lelkének megrendüléseiről, rajongásáról, elalélásáról, örjögéséről beszámol: ennek megrendítő, magával ragadó, ellenállhatatlan drámai ereje van, minden drámai feszültségű, forró, izgalmas ebben a könyvben. Az író nem tud hazudni, nem tud csalni ebben a regény-

Dr. WALTER SZEMINÁRIUMÁBAN
RÁKÓCZI-UT 51. SZÁM
méltányos feltételek mellett készülhet magánvizsgákra.

ben, még a saját érdekében sem tud, lám, élő és szereplő emberekről ír, akik ifjukurának e bizonyára legfontosabb színjátékában statisztáltak s ezekről az emberekről leírja, amit gondol róluk, megcsiklandozza, felpofozza, szíven szurja őket, noha bizonyosan tudja, hogy ezért halálra ítélik az érdekeltek, mindegy, ő még csak azzal sem fárad, hogy kevésbé felismerhetőkké tegye az embereit, nem csak nem akar, de ismételjük, nem is tud hazudni, csalni ebben a könyvében, itt minden szónak van ércfedezete: átélt kinok, gyötrelmek, gyönyörök alakjában. Előttünk vergődik meztelen szíve az élet-viharában, s ha a vihart nem is az élet csinálja, de örökké nyugtalan s tulságosan érzékeny szíve, azért nem kevésbé igazi, sem a vergődés, sem a vihar. Kevés könyvben ilyen benső és erős a kapocs az élmény és az írás között, mint ebben s kevés író képes az őszinteségnek arra a fokára, amelyre Villányi Andor. A kiadó nem mond valótlanosságot, amikor azt hirdeti, hogy ez a regény önvallomás. Az. És aki róla beszél, nem egy regényről számol be, hanem az író szerelméről, lelkéről, ifjúságáról. Milyen ez a szerelem? ez a lélek? ez az ifjukur? Heves és szertelen, fájdalmas, önmagát gyöttrő, viharos, igazságtalan és gyakran durva, sőt csufondáros kishitű és cinikus... Ilyen. És mégis, nagyon szeretjük.
Fodor Gyula.

Dobay István, lapunk főszerkesztője, ki még a múlt év decemberében hosszabb tartózkodásra külföldre utazott, jelenleg Hágában tartózkodik. Főszerkesztőnk decemberben Bécsből entente-expressel utazott Párisba s az ugyancsak ezzel a vonattal utazó Renner osztrák államkancellárral egyórás interwiewet folytatott az »United Press« amerikai lapjai részére. Párisból rövidebb tartózkodás után Londonba utazott főszerkesztőnk, hol több régi ismeretségét ujitotta fel, többször felkereste László Fülöpöt s összeköttetést keresett és talált komoly angol politikai körökkel s mindenütt a legmelegebb szimpatitát érezte Magyarország iránt. *Dobay* a karácsonyi ünnepeket Oxfordban töltötte, onnan ismét Londonba tért vissza s január elején Hollandiába utazott. Érdekes utazásáról rövidesen be fog számolni olvasóinknak is.

A *Társaság matinéjára* — melyet a választások miatt február 2-ra halasztottunk — jóformán az összes jegyek elkelték már az elárusítóhelyeken. (Országos Kaszinó, Gerbeaud és Színház és Divat jegypénztára.) A matiné hétfőn délelőtt 11 órakor lesz a Madách-színház zeneakadémiai termében és *Szászy Lajos* né felolvasása, *Cséry Ida* énekelőadása Budapest legelőkelőbb közönségét fogja egybegyűjteni erre az alkalomra. Külön érdekessége lesz a matinének, hogy a »Pünkösdi rózsá« c. operettből *Farkas Imre* zongorakíséretével *Péchy Erzsébet* fog néhány dalt bemutatni. A műsort *Endrődi Béla* »Betlehemes játéka« fejezi be, a főszerepekben *Majosné Némethy Ellával* és *Toronyival*.

Az előkelő társaság sportlapja

a **NEMZETISPORT**

BRILLIÁNST, gyöngyöt 25.000 koronáig,
kárátját
ARANYAT, platinát 25—290 koronáig,
grammját
mindenkinél magasabb áron vesz **Vágóékszerész, Népszínház-u.7.**
Telefon József 42—29. **Hívásra jövék.**

1. báró Vay Lászlóék gyermeke. 2. Blaskovich István gyermeke. 3. Hűvös Lászlóék gyermeke. 4. Rónai Lászlóék fia.
Gaidushek műterem felvételei.

Estélycipők nagy választékban
GERŐ Adolf Fia cégnél
 Budapest, IV., Koszuth Lajos-utca 4. szám.

Brachfeld F.
 Uri ing és divatujdonyságok. Uri ruházat mérték szerint.
 Női és férfi kész felöltők.
 Budapest, V., Dorottya-utca 1. (Gizella-tér sarkán)

A Társaság megjelenésének időpontja ezentul minden hét péntekje lesz. A Társaság-rovatba szánt híreket kérjük legkésőbb hétfő estig szerkesztőségünkbe beküldeni.

*

Kaszinók közgyűlése. A Nemzeti Kaszinó vasárnap délelőtt tartotta rendes évi közgyűlését. Elnökké Jekelfalussy Zoltán igazgató javaslatára Darányi Ignácot választották, aki bevezető beszédében visszapillantást vetett a letűnt bolsevik uralomra, majd megemlékezett a béketervezetről és bizalmát fejezte ki a nemzet jövője iránt. Ilk Mihály egyleti titkár olvasta fel ezután az igazgatóság évi jelentését, amely részletesen beszámol a proletárdiktaturának a kaszinóval szemben történt erőszakos eljárásáról. A proletárdiktatura bukása után a kaszinó új fejlődésnek indult: hetven új tagot vettek fel, elhunyt huszonegy tag és kilépett nyolc tag. A kaszinónak az év végén hétszázhatvanöt tagja volt. A kaszinó jótékony és kulturális célokra 17.110 koronát fordított az elmúlt évben.

Megalakították a különböző bizottságokat, majd elhatározták, hogy a Széchenyi lakomát, épp úgy, mint az öt háborus évben, most sem fogják megtartani, de a február 1-én tartandó közgyűlésen gróf Mikes János szombathelyi püspök fog emlékbeszédet mondani Széchenyiről. Ezután megejtették a választásokat, amelyeknek eredményét február 1-én fogják kihirdetni.

Az Országos Kaszinó vasárnap délután tartotta közgyűlését, amelyen a távollévő Wekerle Sándor helyett Csathó Ferenc elnökölt. Az igazgatóság évi jelentése kiemeli, hogy a kaszinó a diktatura alatt rendkívül sokat szenvedett, a mérleg 236.000 korona deficiittel zárult.

A választások során az igazgatóságból kilépő Piukovits Józsefnek köszönetet szavaztak és új igazgatóul gróf Teleki Pált választották meg. Gróf Teleki Pál megköszönve megválasztását, kifejtette, hogy szerencsétlen helyzetbe jutott hazánk sorsát nem politikai, hanem társadalmi téren lehet megjavítani, az életellenitéket a társadalomban kell kiegyenlíteni és a külföld előtt kell bebizonyítani, hogy a magyar társadalom erős és egységes tud lenni. A társadalom feladata az, hogy megmaradt egyetlen kincsünket, a kulturát megőrizzük és fejlesszük. Egyetlen ható erőnk a kulturánk és ha hatottunk valamivel a külföldre, úgy ez az volt, hogy megmutattuk, hogy mennyivel magasabb nívón állunk mi, mint azok, akiket a külföldön eddig támogattak.

Ezután megejtették a választásokat, amelyeknek során választmányi rendes tagokká Bánó Józsefet, dr. Bernát Istvánt, Desseffy Arisztidet, dr. Erdély Sándort, dr. Gáll Endrét, dr. Hódossy Gidát, báró Kazy Józsefet, Klau Aladárt, báró Majthényi Bélát, dr. Nyeviczkey Antalt, Pulszky Garibaldit, dr. Rohrer Gézá, dr. Rudnyánszky Bélát, dr. Székács Aladárt, gróf Teleki Pált, dr. Vértessy Sándort, dr. Karafiáth Jenőt,

Ügyvédi vizsgára, pénzügyi fogalmazói vizsgára, jogi alapvizsgákra és szigorlatokra, államszámviteli államvizsgára, tanári pedagógiai vizsgára legsikeresebben készít elő a Szontagh-szeminárium Budapest, IV., Váci-u. 51. Jegyzetkölcsonzés. Rekapitulálás. Értekezés naponta 9-től 12 óráig és 3-tól 7 óráig. Fűtött helyiségek.

dr. Lázár Andort, Raffay Sándort és Schnetzer Ferencet választották meg.

*

Az amerikai táncok közül nálunk legjobban a népszerű »Jazz«-tánc dominál. Az eredeti figurációját most hozták a mi táncmestereink Svájcból s egy ilyen leírás után a táncmuzsika »nagymestere« *Hetényi* komponált egy táncot, a »City-Jazz«-t. Ma már a zsuromkon, bálakon és a tánciskolákban erre táncolják a kecses »Jazz« (ejtsd »Dzsez«) táncot. Az új táncok kedvelőinek ajánljuk, hogy ennek a kottáját mielőbb vásárolja meg.

*

Buday Dénesnek jelent most meg egy új dala „Rotter ur” címmel. E dalt H. Vidor Ilonka a tőle megszokott kedvességgel énekli a *Fővárosi kabaréban* s akik csak hallották, az elismerés hangján nyilatkoztak úgy az előadásról, mint a dalról, melynek szövegét *Harsányi Zsolt* írta.

*

Nyolcezer példány? Mi ez, joggal kíváncsi lehet az olvasó. Nos, kielégítjük olvasóink kívánságát s megírjuk, hogy ennyi fogyott el eddig a „Szinház és Divat 1919—1920. évi karácsonyi zenealbumából”. Óriási példányszám ez, ha tekintetbe vesszük, hogy a hasonló külföldi kiadású albumokból sem adnak el ennyi példányt. Az albumban 21 kiváló kabaré-dal, magyar nóta, kuplé, táncdarab és klasszikus muzsika van összeválogatva. A muzsikát kedvelő közönségnek igazán a legkedvesebb karácsonyi ajándék csakis ez az album lehet.

*

A János vitéz minden este. A Király-színház jövő heti műsorát teljesen a *János vitéz* előadásai töltik be. Most vasárnap d. u. a *Farsang tündérét*, jövő vasárnap d. u. pedig a *Pillangó főhadnagyot* adják mérsékelt helyárrak mellett. Szombaton d. u. 2 órakor a Rákossy-iskola növendékei vizsgaelőadásul rendkívül mérsékelt helyárrak mellett a *Lili* című operettet játsszák. Hétfőn, február 2-án délután pedig ugyancsak mérsékelt helyárrakkal a *Farsang tündére* előadását ismétlik meg.

*

A Tűzpróba és a Sasfiók előadásai. A Magyar Színházban a jövő hét folyamán hétfőn, szerdán, csütörtökön, szombaton és jövő vasárnap este a *Tűzpróba* előadását ismétlik meg, melyet eddig minden egyes alkalommal telt ház nézett végig. Kedden és pénteken a *Sasfiók* kerül színre. Most vasárnap délután az *Éjjeli menedékhelyet*, jövő vasárnap d. u. a *Szókimondó asszonyt*, hétfőn, február 2-án d. u. pedig a *Warrené mesterességét* adják. Ez utóbbi három előadást 2½ órakor kezdik és mérsékelt helyárrak mellett tartják meg.

*

A Magyar nóta feltámadása. A nemzeti érzés újjászülésének egyik jellemző és kedves megnyilvánulása, hogy ismét „szalónképes” lett a magyar nóta. A hangszerek közül különösen a *cimbalom* alkalmas egyaránt a hallgatók és csárdások minden gyönyörűségei sajátosságainak kifejezésére. A tökéletesített példás cimbalmok új találmányu páncélszerkezettel készülnek és így hangtartásuk olyan mint a zongoráé. Ezek *Sternberg* hangszergyár speciális cimbal-termében (Rákóczi ut 60.) kerülnek árusításra.

Főszerkesztő: dr. DOBAY ISTVÁN.

Felelős szerkesztő: dr. ENDRÓDI BÉLA.

Kiadja: dr. Rác Vilmos lapvállalata.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Károly-körut 3. Telefon József 115-98. Nyomatott Pápai Ernő műintézetében Budapest. Telefon 127-05.

Akar ön elegáns ruhába járni?

próbálja meg **Amerikán house** férfi- és női divatszabóság József-körut 62. szám.

Baítz Oszkárné.

Gaiduscek műterem felvétele.

József főherceg **TÉLIKERT és BAR** (Baross-tér 2)
Kitünő francia és magyar konyha. — Zongora és cigány zene.

SALON- „**ETOFÓN**“ A VILÁG LEGTÖKÉLE- **STERNBERG**
 TESEBB BESZÉLŐGÉPE! **HANGSZERGYÁR**
 Rákóczi-ut 60. szám, saját palotájában.

CARBID

acetylen-lámpák
BÁRDI JÓZSEF R.-T.
 Gyár-utca 23.

SZERÉN BURG JENŐNÉ

angol és francia női divatterme
 BUDAPEST, IV. KER., VÁCI-UTCA 16. SZ.

FÉNYKÉPEZŐ GÉPEKET

vesz elad és cserél
BALÁZS Fotoantikvár, Rákóczi-ut 64. sz. (udvarban.)
 Telefon: József 111-27.

SZŐRMEÁRUKAT és vadbőröket veszek, becserelek,
LEBLOVITZ, szücsmester, Budapest, Üllői-út 95. Telefon József 6-24.
 szücsmunkákat olcsón készítek:

AUTÓGUMMI szakszerű javítását vállalja
Ferdik és Nagy
 Budapest, V., Vadász-utca 13. szám.

Kizárólag
EREDETI MAGYAR FESTMÉNYEK
 állandó kiállítása
MUNKA ÁDÁM műtárlattulajdonosnál
 VIII., Rökk Szilárd-utca 40.

Zongorák, Pianinok

világhírűek, ujjak, átjatszottak, olcsón vásárolhatók, cserélhetők. Mindenféle javításokat, hangolásokat elvállalok.

Kernács BUDAPEST
 VI., Szerecsen-utca 33.
 Telefon 56-76.

Dr. Flesch-féle

Leghamarabb megszűnteti: a

VISZKETEGS ÉGET, SÖMÖRT, ÓTVART, RÜHESS ÉGET.

Nem piszkít, szagtalan, nappal is használható. 10, 15 és 20 koronás dobozokban. Bedörzsölés utánra való skaboforpuder ára 6 kor. Kapható minden gyógyszertárban.

Főraktár: **Török J. gyógyszeriára** Budapesten, Király-u. 12.

SKABOFORM- KENŐCS UJBÓL KAPHATÓ.

MAKOLDY JÓZSEF

Az „utcaról“

10 aktuális jelenet eredeti nyomtatban.
 Összesen 50 számozott amatőr-példány. Egy album ára 400 korona.

Kapható a Színház és Divat könyvkereskedésében, Budapest, VII., Károly-körút 3. szám.

JUHÁSZ LAJOS műbútor-asztalos

ajánlja készítményeit, u. m. hálók, ebédlők, uriszobák stb. minden igénynek megfelelően, minden stílusban.
Szondi-utca 35. sz. és Izabella-utca 83. sz.

Művészi képek.

Legnevesebb mesterek eredeti festményei **Krammer** képtárlatában. Adás-vétel csere.
 Budapest, VII., Dohány-utca 6.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal Budapest, VII. ker., Károly-körút 3. (Színház és Divat bolt)

Karácsonyi vásárból visszamaradt **kézimunkák** jutányosan eladók. József-körút 50. III. emelet 11.

Szövethiány megszűnt!

Készítek elegáns, szép férfiruhát raktáromon levő valódi gyapjuszövetekből.

WIDDER J. férfiszabó, IV., Városház-utca 20. szám.
 Telefon: 95-76. Alapítva 1899.

Villanyfelszerelést, külföldi vasalókat és főzőket legjutányosabban szállít és javít **Feigl László** hat. eng. elektrotechnikai vállalat VI., Hegedűs Sándor-utca 7. sz.

VILLÁNYI ANDOR

MÁRIA

című regénye

a könyvpiac legújabb eseménye.

Villányi Andornak ez a regénye, mely most került ki sajtó alól, érdekesítő témájánál fogva igen nagy keresletnek fog örvendeni. Előjegyzéseket 25 koronáért elfogad minden könyvkereskedés, vagy a „Színház és Divat“ zeneműkereskedése, Budapest, VI., Károly-körút 3.

Ingatlan, üzletértékesítő, pénzfolyósító részvénytársaság

Budapest, VI., Teréz-körút 3. Telefon 64-97.

Bérházak, birtokok, villák, mindenféle üzletek vétele és eladása.
 Pénz ingatlanra bármily nagy összegben. **Szolid feltételek**